

El hombre piensa porque tiene manos, afirmó Anaxágoras. El tacto es el sentido más profundo y filosófico, decía: si el alma existiera estaría en la punta de los dedos, la piel y las manos son las puertas del conocimiento. Todo el conocimiento está en la piel: la memoria, la inteligencia, la sensibilidad. Cuanto más dura es la piel, menos dotados están los hombres para el conocimiento, cuanto más blanda y suave, mayor disposición tienen para participar de la vida de las cosas. Si el hombre es el rey de los animales no es porque levante la mirada hacia el cielo, sino porque está dotado de una mano dúctil, hábil, flexible y caritativa.

Antoni Marí

PENSAR EN SUBJUNTIU: LA POSSIBILITAT DE LA IMPOSSIBILITAT

L'única possibilitat de la cosa és l'experiència de la impossibilitat. Si només es fa allò que es pot fer, allò que podem fer, no fem sinó desenvolupar possibilitats que ja existeixen en sí, despleguem un programa. Per fer alguna cosa, s'ha de fer més del que es pot fer. Per decidir s'ha de travessar la impossibilitat de la decisió. Si sé que decidir ja no cal acceptar cap responsabilitat. És cert pel que fa a l'experiència en general. Per tal que alguna cosa o algú arribi, cal que sigui absolutament inantecipable. Un esdeveniment només és possible com impossible, més enllà del "puc". Sovint escric "impossible" amb un guió entre im- i possible, per tal de suggerir que aquesta paraula no és negativa en l'ús que jo en faig. L'im-possible és la condició de la possibilitat, de l'esdeveniment, de l'hospitalitat, del do, del perdó, de l'escriptura. Quan una cosa està prevista, a l'horitzó, ja ha passat, així doncs, no arriba. També és un pensament polític: només arriba allò que els esquemes disponibles no aconseguen preveure.

Jacques Derrida entrevistat per Hélène Cixous

"La llengua m'és l'únic refugi" p. 112-113